

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/144/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120427078
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6120427078.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej, členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: B. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom XXX XX E. XXX, vykonávajúci podnikateľskú činnosť pod obchodným menom B. M. M., s miestom podnikania XXX XX E. XXX, IČO: 52 641 180, zastúpeného zástupcom AK JUDr. Repáš a partneri, s.r.o., so sídlom M. R. Štefánika 25, 036 01 Martin, IČO: 50 711 776, proti žalovanému: Dubai Industry, s.r.o., so sídlom Kysucká cesta 3/536, 010 01 Žilina, IČO: 36 609 064, zastúpenému zástupcom Advokátska kancelária AŠTARY, s.r.o., so sídlom Mariánske námestie 29/6, 010 01 Žilina, IČO: 53 588 452, v konaní o zaplatenie 5.856 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 38Cb/14/2021-231 zo dňa 17. mája 2022 vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 5.856 Eur s príslušenstvom a v závislom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 38Cb/14/2021-231 zo dňa 17. mája 2022

- v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 5.856 Eur s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 2.144 Eur od 09.05.2020 do zaplatenia, zo sumy 2.016 Eur od 21.05.2020 do zaplatenia, zo sumy 1.696 Eur od 25.06.2020 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 120 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a
- vo výroku, podľa ktorého žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením,
p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5.856 Eur s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 2.144 Eur od 09.05.2020 do zaplatenia, zo sumy 2.016 Eur od 21.05.2020 do zaplatenia, zo sumy 1.696 Eur od 25.06.2020 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 120 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

2. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na žalobu žalobcu podanú v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.856 Eur spolu s príslušenstvom, a to s úrokom z omeškania, náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 120 Eur a trov súdneho konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 24.03.2020

ako zhotoviteľ uzavrel so žalovaným ako objednávateľom písomnú Zmluvu o dielo č. 05/03/2020 (ďalej aj len „Zmluva“), predmetom ktorej bolo vykonávanie vodoinštalatérskych a kúrenárskych prác v Nemeckej spolkovej republike, s miestom plnenia stavenisko na adrese 978 16 Lohr am Main, Ignatius Taschner Straße 5. Za vykonané vodoinštalatérske a kúrenárske práce žalobca vystavil faktúru č. 4 na sumu 2.144 Eur zo dňa 16.04.2020, splatnú dňa 07.05.2020, faktúru č. 5 na sumu 2.016 Eur zo dňa 30.04.2020, splatnú dňa 20.05.2020 a faktúru č. 6 na sumu 1.696 Eur zo dňa 02.06.2020, splatnú dňa 23.06.2020. Žalobca faktúry vystavil na základe podpísanej evidencie dochádzky žalobcu za týždeň (súpis vykonaných prác), ktoré žalovaný vlastnoručne podpísal. Konkrétne išlo o evidenciu dochádzky za týždeň (súpis vykonaných prác) odo dňa 26.03.2020 do 14.04.2020, celkom hodiny 134, odsúhlasené dňa 16.04.2020; evidenciu dochádzky za týždeň (súpis vykonaných prác) od 15.04.2020 do 30.04.2020, celkom hodiny 126, odsúhlasené dňa 30.04.2020 a evidenciu dochádzky za týždeň (súpis vykonaných prác) od 02.05.2020 do 17.05.2020, celkom hodiny 106, odsúhlasené dňa 02.06.2020. Vystavené faktúry, ani evidencie dochádzky za týždeň (súpis vykonaných prác) žalovaný napriek doručenej výzve na zaplatenie do dňa podania žaloby nenamietal čo do kvality vykonaných prác, ani výšky uplatneného nároku. I napriek uvedenému, keď žalovaný podpísal a uznal šichtovnice za týždne, vystavené faktúry žalobcovi neuhradil. Žalobca súčasne žiadal priznať príslušenstvo, a to úrok z omeškania, ako aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky za tri samostatné pohľadávky žalobcu vo výške 120,- Eur. K žalobe žalobca doložil listinné dôkazy, a to Zmluvu o dielo č. 05/03/2020 zo dňa 24.03.2020 spolu s prílohou č. 1 k zmluve dielo, faktúru č. 4, č. 5, č. 6, ako aj k týmto faktúram evidenciu dochádzky za týždeň (súpis vykonaných prác) od 26.03.2020 do 14.04.2020 - č.l. 17 spisu, od 15.04.2020 do 30.04.2020 - č.l. 19 spisu, od 02.05.2020 do 17.05.2020 - č.l. 21 spisu, elektronickú komunikáciu.

3. Okresný súd uviedol, že v upomínacom konaní bol dňa 25. novembra 2020 vydaný platobný rozkaz sp. zn. 29Up/2071/2020, proti ktorému žalovaný v zákonnej lehote podal odpor s odôvodnením. V odseku 5. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na odpor žalovaného, v odseku 7. na vyjadrenie žalobcu k odporu žalovaného, okresný súd uviedol písomné vyjadrenia žalobcu, žalovaného, prednesy právnych zástupcov žalobcu a žalovaného, vyjadrenia žalobcu, žalovaného na nariadenom pojednávaní dňa 19.04.2022, vykonané dokazovanie a za aplikácie ust. § 261 ods. 1, § 269 ods. 1, 2, § 265, § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka v spojení s § 1, § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z. dospel k záveru o dôvodnosti žalobcovho nároku o zaplatenie sumy 5.856,- Eur spolu s 9%-ným úrokom z omeškania a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 120 Eur.

4. Okresný súd podľa vykonaného dokazovania mal za preukázané, uvedené ani nebolo sporné, že medzi žalobcom označeným v Zmluve ako „zhotoviteľ“ a žalovaným označeným v Zmluve ako „objednávateľ“ bola dňa 24.03.2020 uzatvorená zmluva označená ako Zmluva o dielo č. 05/03/2020 v písomnej forme, ktorá sa stala súčasťou spisového materiálu na č.l. 11 a nasledujúce spisu. Vzhľadom na postavenie žalobcu a žalovaného v čase vzniku záväzkovo-právneho vzťahu založeného Zmluvou a predmet ich záväzkov okresný súd posúdil Zmluvou založený záväzkovo-právny vzťah ako obchodno-právny v zmysle ust. § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka.

5. Okresný súd poukázal na to, že predmetom Zmluvy bolo vykonanie vodoinštalatérskych a kúrenárskych prác v rozsahu vymedzenom v tejto Zmluve, vrátane jej príloh pre žalovaného ako subdodávateľa uskutočňujúceho stavbu pre hlavného objednávateľa, spoločnosť Baumontage Group GmbH, Herzog Heinrich Str. 1, 094 96 Marienberg, Deutschland. Predmetom plnenia žalobcu v zmysle článku I. bod 1.3. Zmluvy bolo vykonanie prác na stavbe s tým, že stavebný materiál potrebný na vykonanie diela mal dodať zhotoviteľovi objednávateľ na vlastné náklady. V odseku 23. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na článok I. bod 1.5., článok III. bod 3.1., bod 3.2., bod 3.3., čl. IV. bod 4.4. Zmluvy. Okresný súd vzhľadom k vymedzenému predmetu Zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, obsah ich vzájomných práv a povinností túto Zmluvu označenú ako Zmluva o dielo č. 05/03/2020 zo dňa 24.03.2020, vyhodnotil ako zmluvu nepomenovanú, uzatvorenú podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Okresný súd mal za to, že v Zmluve žalobca a žalovaný dostatočne určili predmet svojich záväzkov, preto došlo k uzavretiu Zmluvy, ktorú na rozdiel od právneho zástupcu žalovaného neposúdil ako zmluvu o dielo podľa ust. § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, pretože predmetom záväzku žalobcu nebolo vykonanie určitého diela, ako to predpokladá ust. § 536 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka. Predmetom záväzku nebolo zhotovenie určitej veci, montáž určitej veci, ani jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci, ani hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Predmetom činnosti žalobcu nebolo zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo

úprava stavby alebo jej časti. Predmetom plnenia podľa Zmluvy bolo vykonanie vodoinštalátorských a kúrenárskych prác, a to v rozsahu vymedzenom v tejto Zmluve vrátane jej príloh. Podľa okresného súdu nebolo možné konštatovať, že by predmetom plnenia žalobcu bolo určité dielo identifikované v Zmluve. Predmetom plnenia žalobcu podľa Zmluvy nebolo vykonanie určitého diela s dojednanými kvalitatívnymi a kvantitatívnymi vlastnosťami, ale vykonávanie rozsahom, kvalitou a kvantitou vopred nešpecifikovanej činnosti podľa aktuálnych pokynov a požiadaviek na stavbe. Žiadne ustanovenie Zmluvy neukladalo povinnosť ani jednej zmluvnej strane žalobcom vykonávané práce v jednotlivých dňoch exaktne zaznamenávať. O zmluve o dielo podľa § 536 a nasledujúce ustanovenia Obchodného zákonníka by bolo možné hovoriť len v tom prípade, ak by predmetom plnenia žalobcu bola činnosť v Zmluve definovaná kvantitatívnymi a kvalitatívnymi parametrami, vyplývajúcimi priamo zo Zmluvy, prípadne konkrétnej projektovej alebo stavebno-technickej dokumentácie tak, aby v čase vykonania, resp. realizácie diela zo strany žalobcu bolo možné posudzovať, či ním vykonávaná činnosť zodpovedá tak kvantitatívne ako aj kvalitatívne výsledku dojednanému v Zmluve. Takýmto spôsobom predmet záväzku žalobcu na základe Zmluvy uzavretej medzi stranami sporu dňa 24.03.2020 definovaný nebol. Predmetom činnosti žalobcu bola montáž vodoinštalátorských rúr, pričom dielo nebolo možné v rámci Zmluvy identifikovať, pretože činnosť žalobcu nevedla k vytvoreniu diela ako celku, ale išlo len o činnosť na odpadovom systéme na stavbe podľa potreby investora a koordinácie prítomným majstrom. Žalobca nevykonával dielo, ktoré by bolo možné odskúšať a posúdiť prípadné vady do ukončenia konkrétneho odpadového systému na danej stavbe.

6. Žalobca mal vykonávať dojednanú činnosť za dohodnutú hodinovú sadzbu 16 Eur, a to bez toho, aby v konečnom termíne do 30.09.2020 mal zrealizovať konkrétne „celé dielo“, resp. činnosť v konkrétnom rozsahu. Pri takto dojednanom predmete činnosti podľa Zmluvy neboli v zmysle záveru okresného súdu v právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným reálne uplatniteľné inštitúty zmluvy o dielo ako „riadne ukončenie diela bez väd a nedorobkov“, „protokolárne odovzdanie a prevzatie celého diela, ani „prevzatie danej časti ukončeného diela“ a „odovzdanie všetkých dokumentov, certifikátov, záručných listov a iných potrebných dokladov vzťahujúcich sa na dielo alebo jeho časť“, pretože predmetom plnenia žalobcu podľa Zmluvy nebolo vykonanie určitého diela s dojednanými kvalitatívnymi a kvantitatívnymi vlastnosťami, ale vykonávanie rozsahom vopred nešpecifikovanej stavebnej činnosti označenej ako vodoinštalátorske a kúrenárske práce podľa denne zadávaných pokynov žalobcovi na stavbe zo strany tretej osoby, ktorých obsah nebol žalobcovi ani žalovanému vopred známy a zároveň Zmluva neukladala povinnosť žalobcovi ani žalovanému zadané a vykonané práce v jednotlivých dňoch ich vykonávania vecne zaznamenávať.

7. Predmetom uplatneného nároku bola cena zmluvného plnenia, ktoré realizoval žalobca pre žalovaného podľa uzavretej Zmluvy v období od 26.03.2020 do 14.04.2020 (134 hodín), od 15.04.2020 do 30.04.2020 (126 hodín) a od 02.05.2020 do 17.05.2020 (106 hodín). Žalobca preukazoval nárok listinnými dôkaznými prostriedkami označenými ako evidencia dochádzky za týždeň (súpis vykonaných prác), ktoré sa stali súčasťou spisového materiálu na č.l. 17, 19 a 21 spisu. Išlo o listiny, ktoré boli opatrené pečiatkou a podpisom žalovaného, pričom žalovaný v priebehu konania relevantne nespochybnil, že žalobca v listinách v uvedenom časovom rozsahu činnosti podľa Zmluvy vykonal.

8. V konaní nebolo sporné, že v uvedenom období žalobca pre žalovaného vykonával v dojednanom mieste plnenia predmetu Zmluvy práce dojednané na základe Zmluvy uzavretej dňa 24.03.2020. K uplatnenému nároku nebolo relevantné, že žalovaný listom zo 04. januára 2021, doručeným žalobcovi dňa 15.01.2021, od Zmluvy odstúpil, pretože účinky odstúpenia od Zmluvy pôsobia do budúca odo dňa doručenia prejavu vôle obsahujúceho odstúpenie od Zmluvy druhej strane (§ 349 ods. 1 Obchodného zákonníka), čomu zodpovedá aj dojednanie v článku IX. bod 9.6. Zmluvy a zároveň z dojednaní v článku IX. bod 9.7. Zmluvy priamo vyplývalo, že v prípade odstúpenia od zmluvy objednávateľ je povinný zaplatiť zhotoviteľovi cenu diela v rozsahu, v akom naň vznikol zhotoviteľovi nárok v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy do účinnosti odstúpenia od zmluvy.

9. Okresný súd poukázal na obranu žalovaného, ktorý tvrdil, že žalobcovi nevznikol nárok na zaplatenie fakturovanej ceny zmluvného plnenia podľa čl. IV. bod 4.2. Zmluvy v spojení s čl. IV. bod 4.3., 4.4. a 4.5. Zmluvy. Okresný súd uviedol, že nebolo sporné to, že v období kalendárnych týždňov 26.03.2020 až 14.04.2020, 15.04.2020 až 30.04.2020 a 02.05.2020 až 17.05.2020 žalobca pre žalovaného dojednanú činnosť podľa Zmluvy v mieste plnenia predmetu Zmluvy vykonával. Pokiaľ išlo o prvú podmienku pre vznik práva žalobcu na zaplatenie časti ceny diela, a to vykonávanie diela v danom období riadne a

bez väd, tak mal za to, že zo strany žalovaného v konaní neboli tvrdené ani preukázané konkrétne nedostatky v činnosti žalobcu v dotknutom období. Konkrétne tvrdenia, že by v danom období žalobca predmet Zmluvy neplnil riadne, resp. bez väd, žalovaný neuviedol. Ďalšou podmienkou pre vznik práva žalobcu na zaplatenie ceny zmluvného plnenia podľa čl. IV. bod 4.2. písm. b) Zmluvy bol objednávateľom písomne odsúhlasený súpis skutočne vykonaných prác zhotoviteľom v daných dvoch kalendárnych týždňoch vykonávania diela, v ktorom je výslovne uvedený počet hodín riadneho vykonávania diela. Žalovaný namietal to, že žalobca nepostupoval podľa čl. VI. bod 6.11. Zmluvy. Po oboznámení sa s obsahom Zmluvy okresný súd konštatoval, že pokiaľ ustanovenie čl. IV. bod 4.2. písm. b) Zmluvy, čl. IV. bod 4.4. Zmluvy a čl. VI. bod 6.11. Zmluvy používajú pojem „súpis skutočne vykonaných prác“, resp. „návrh súpisu skutočne vykonaných prác“, tak tento pojem v kontexte obsahu Zmluvy vyložil výlučne ako prehľad počtu hodín, počas ktorých v danom kalendárnom týždni žalobca práce (činnosť) podľa Zmluvy vykonával. Obdobne je obsahová náplň súpisu skutočne vykonaných prác definovaná aj v čl. IV. bod 4.4. Zmluvy (počet hodín riadneho vykonávania diela) s prístupujúcou požiadavkou príslušnej časti ceny diela, ktorá je predmetom fakturácie, pričom v tejto časti okresný súd konštatoval, že dojednanie v čl. IV. bod 4.4. Zmluvy je v rozpore s dojednaním v čl. IV. bod 4.2. písm. b) Zmluvy, pokiaľ ide o obsah súpisu skutočne vykonaných prác. Za tejto situácie rozporu medzi dojednaním v čl. IV. bod 4.2. písm. b) Zmluvy a v čl. IV. bod 4.4. Zmluvy ohľadne obsahových náležitostí súpisu skutočne vykonaných prác nebolo možné dovodzovať žiadne dôsledky v neprospech žalobcu z tej skutočnosti, že z ním predložených listín označených ako evidencia dochádzky za týždeň (súpis vykonaných prác) vyplýva výlučne počet hodín plnenia predmetu Zmluvy v daných dvoch kalendárnych týždňoch, a nie aj zodpovedajúca cena zmluvného plnenia, ktorá sa v zmysle Zmluvy odvíjala práve od počtu hodín riadneho vykonávania diela, ktorý v predložených listinách bol uvedený a k zodpovedajúcej cene zmluvného plnenia bolo možné dospieť jednoduchým výpočtom vynásobením uvedeného počtu hodín a dojednanej hodinovej sadzby 16,- Eur, čo výslovne uviedla aj dohoda zmluvných strán v čl. III. bod 3.2. Zmluvy.

10. Okresný súd mal za to, že listiny predložené v konaní žalobcom označené ako evidencia dochádzky za týždeň (súpis vykonaných prác), ktoré sa stali súčasťou spisového materiálu na č.l. 17, 19 a 21 spisu, z ktorých vyplynul počet hodín vykonávania činnosti v zmysle Zmluvy žalobcom v období od 26.03.2020 do 14.04.2020 - 134 hodín (č.l. 17 spisu), v období od 15.04.2020 do 30.04.2020 - 126 hodín (č.l. 19 spisu) a v období od 02.05.2020 do 17.05.2020 - 106 hodín (č.l. 21 spisu), zodpovedajú obsahu pojmu súpis skutočne vykonaných prác použitému v Zmluve v čl. IV. bod 4.2. písm. b), ako aj v čl. IV. bod 4.4. Zmluvy. Nebolo sporné, že tieto listiny boli doručené žalovanému elektronicky podľa čl. VI. bod 6.11. Zmluvy na označenú elektronickú adresu a následne opatrené pečiatkou a podpisom žalovaného vrátené späť žalobcovi. Pokiaľ žalovaný listiny predložené žalobcom na odsúhlasenie, označené ako evidencia dochádzky za týždeň (súpis vykonaných prác), ktoré sa stali súčasťou spisového materiálu na č.l. 17, 19 a 21 spisu za obdobie od 26.03.2020 do 17.05.2020 schválil, tak námietku porušenia dojednaní v čl. VI. bod 6.11. Zmluvy už okresný súd nepovažoval za relevantnú, resp. ju považoval v tomto štádiu zo strany žalovaného za účelovú. Neskoršie tvrdenie žalovaného v konaní, že žalobca voči nemu deklaroval len počet hodín prítomnosti na stavenisku bez vymedzenia vykonaných prác, ktorých rozsah nie je uvedený ani v listinách, ktoré sú súčasťou spisového materiálu na č.l. 17, 19 a 21 spisu, bolo v rozpore s tvrdeniami žalovaného v písomnom vyjadrení z 26. septembra 2021, v ktorom na strane 7 v odseku 2 sám uviedol, že „...zmluvné dojednania rozlišujú medzi súpisom skutočne vykonaných prác zhotoviteľom písomne odsúhlaseným objednávateľom, týkajúcim sa daných dvoch kalendárnych týždňov vykonávania diela a protokolom o odovzdaní a prevzatí príslušnej časti diela spísaným v súlade s článkom VIII. Zmluvy“, pričom v ďalšom texte uvádza, že „...odsúhlasením súpisu vykonaných prác (majúceho charakter súpisu počtu hodín vykonávania diela žalobcom v príslušnom období) sa potvrdzuje len to, že žalobca vykonával práce na diele v takom rozsahu hodín, aký je uvedený v príslušnom súpise...“ Ak konateľ žalovaného na pojednávaní pred okresným súdom dňa 17.05.2022 uvádzal, že žalobca má síce odsúhlasené hodiny (dochádzku), nemá ale odsúhlasený výkon, tak takáto požiadavka ako podmienka vzniku nároku žalobcu na zaplatenie ceny zmluvného plnenia zo Zmluvy uzavretej medzi stranami sporu nevyplývala, rovnako ani požiadavka, že žalobca okrem rozsahu hodín mal predkladať žalovanému aj rozsah vykonaných prác. Pokiaľ právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 17.05.2022 v rámci záverečného prednesu uvádzal, že žalobca v zmysle Zmluvy mal viesť evidenciu ním skutočne vykonaných prác, to znamená čo, aké práce vykonal a v akom časovom rozsahu riadneho vykonávania týchto prác mu to trvalo a takúto evidenciu ako návrh súpisu skutočne vykonaných prác s uvedením počtu hodín riadneho vykonávania diela predkladať na odsúhlasenie žalovanému, tak okresný súd mal za to, že takto formulovaná povinnosť žalobcovi zo Zmluvy uzavretej medzi stranami sporu nevyplývala. Za účelovú považoval okresný súd aj obranu konateľa žalovaného, že listiny označené ako

evidencia dochádzky (súpis vykonaných prác) opatrla pečiatkou a jeho podpisom jeho zamestnankyňa, a to omylom, keď v inej časti výpovede uvádzal, že za žalovaného odpracované hodiny, resp. súpisy vykonaných prác potvrdzoval on ako konateľ. Ako dôvod nevyplatenia svojich subdodávateľov pritom konateľ žalovaného uvádzal skutočnosť, že mu neboli predložené súpisy zo strany konateľa spoločnosti Baumontage Group GmbH merných jednotiek zabudovaného materiálu, preto sám nemohol vystaviť faktúry pre svojho objednávateľa, a preto ani nevyplatil ďalších subdodávateľov. Okresný súd však mal za to, že žalobca predložením listín označených ako evidencia dochádzky za týždeň (súpis vykonaných prác), ktoré sa stali súčasťou spisového materiálu na č.l. 17, 19 a 21 spisu, odsúhlasených žalovaným, opatrených jeho pečiatkou a podpisom konateľa žalovaného preukázal rozsah hodín vykonávania zmluvného plnenia pre žalovaného v dotknutom období na základe Zmluvy, a tým aj výšku uplatneného nároku zodpovedajúcu súčinu hodinovej sadzby 16 Eur a počtu hodín 366 vykonávania zmluvne dojednanej činnosti žalobcom pre žalovaného.

11. Okresný súd ďalej poukázal na obranu žalovaného, že nedošlo k riadnemu protokolárnemu odovzdaniu diela vykonávaného v daných dvoch kalendárnych týždňoch a jeho protokolárnemu prevzatiu žalovaným spôsobom podľa článku VIII. Zmluvy. Okresný súd k tejto obrane konštatoval, že inštitút odovzdania a prevzatia diela je typický pre zmluvu o dielo podľa § 536 a nasledujúce ustanovenia Obchodného zákonníka, ktorý nebol reálne uplatniteľný v zmluvnom vzťahu založenom medzi žalobcom a žalovaným Zmluvou uzavretou dňa 24.03.2020 pri zohľadnení tej skutočnosti, že predmetom činnosti žalobcu nebolo vykonanie určitého diela, ale v Zmluve bližšie nešpecifikovanej činnosti spočívajúcej vo vykonávaní vodoinštalatérskych a kúrenárskych prác bez vymedzenia rozsahu, kvality alebo kvantity tejto činnosti s tým, že konkrétna činnosť na konkrétny deň bola žalobcovi zadávaná nie žalovaným alebo jeho zástupcom, ale treťou osobou bez toho, aby o zadávaní prác mal žalovaný nejakú vedomosť, resp. sa oň vôbec zaujímal. Žalobca už vo vyjadrení k odporu žalovaného proti platobnému rozkazu poukazyval na to, že jeho činnosť nevedla k vytvoreniu diela ako celku, ale išlo len o činnosť na odpadovom systéme na stavbe podľa potrieb investora, a preto nebolo možné reflektovať na požiadavky vymedzené v Zmluve na odovzdanie diela, pretože žalobca nevykonával dielo, ktoré by bolo možné odskúšať, posúdiť prípadné vady do ukončenia konkrétneho odpadového systému na danej stavbe. Činnosť vodoinštalatérskych prác, ktorú vykonával žalobca, bola činnosť, ktorej výsledkom nikdy nemohlo byť protokolárne odovzdanie diela. Uvedené skutkové tvrdenia žalobcu neboli zo strany žalovaného relevantne spochybnené, resp. popreté. Konateľ žalovaného uviedol, že na danej stavbe nebol ani raz, ako aj, že sa nedostal do štádia, že by od subdodávateľov na stavbe niečo preberal, napriek tomu ich za obdobných podmienok ako žalobcu vyplatil. Formálne nesplnenie podmienky v zmysle čl. IV. bod 4.2. písm. c) Zmluvy tak nemohol byť na ujmu žalobcu, ktorý inak rozsah činnosti vykonávanej pre žalovaného na základe Zmluvy v období od 26.03.2020 do 17.05.2020 preukázal žalovaným potvrdenými listinami označenými ako evidencia dochádzky za týždeň (súpis vykonaných prác).

12. Žalovaný v konaní pred okresným súdom namietal nesplnenie podmienok fakturácie dojednaných v čl. IV. bod 4.3. Zmluvy. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázané, čo ani nebolo sporné, že vystavené faktúry č. 4, č. 5, č. 6 doručil žalobca žalovanému elektronicky na elektronickú adresu uvedenú v čl. IV. bod 4.3. Zmluvy, avšak žalovaný náležite neobjasnil zmysel a účel dojednaní, že faktúra má byť žalovanému zároveň doručená v dvoch písomných vyhotoveniach. Pre vznik nároku žalobcu na zaplatenie ceny zmluvného plnenia nemôže byť relevantné, že žalovaný nad rámec zákonnej úpravy požaduje doručenie faktúr v písomnej listinnej podobe. Ak žalovaný namietal, že faktúry boli doručené bez príloh podľa čl. IV. bod 4.5. Zmluvy, tak okresný súd uviedol, že súpisom vykonaných prác písomne odsúhlasených objednávateľom žalovaný disponoval, pretože žalobca vystavil faktúry práve na podklade žalovaným odsúhlasených listín označených ako evidencia dochádzky za týždeň (súpis vykonaných prác) a predloženie protokolu o odovzdaní a prevzatí príslušnej časti diela spísaného v súlade s čl. VIII. Zmluvy nebolo v zmysle odôvodnenia vyjadreného okresným súdom vyhodnotené ako relevantný predpoklad uplatnenia nároku žalobcu na zaplatenie ceny zmluvného plnenia. Pokiaľ žalobcom doručené faktúry podľa obrany žalovaného nespĺňali náležitosti zmluvne dojednané, tak žalovaný mal právo bez meškania tieto vrátiť žalobcovi, pričom v konaní nebolo tvrdené ani preukázané, že by žalovaný po doručení žalobcom vystavených faktúr č. 4, č. 5 a č. 6 elektronickou formou takýmto spôsobom postupoval. Zo spisového materiálu vyplynulo, že faktúry č. 4, č. 5 a č. 6 vrátil žalobcovi až listom zo dňa 22. decembra 2020, doručeným žalobcovi dňa 29.12.2020, t.j. s odstupom viac ako pol roka a po doručení platobného rozkazu žalovanému v prejednávanej veci. Okresný súd nepovažoval za relevantné, resp. nevyhodnotil v neprospech žalobcu, že v popise fakturovaných položiek je uvedený

aj odkaz na odovzdávací a preberací protokol, ktorý spísaný nebol a za ktorý je zrejmé, že žalobca považoval samotnú listinu označenú ako evidencia dochádzky za týždeň (súpis vykonaných prác).

13. K nároku žalobcu okresný súd považoval za dostatočne preukázané doručenie faktúr č. 4, č. 5 a č. 6 majúcich v obchodných záväzkových vzťahoch charakter výzvy na plnenie žalovanému elektronicky s tým, že zo spisového materiálu vyplývalo, že faktúra č. 4 bola žalovanému zaslaná dňa 17.04.2020 (č.l. 33 spisu), faktúra č. 5 bola žalovanému zaslaná dňa 30.04.2020 (č.l. 32 spisu) a faktúra č. 6 bola žalovanému zaslaná žalobcom dňa 03.06.2020 (č.l. 26 spisu). Uvedeným dňom zaslania faktúr elektronickou formou ich okresný súd považoval za doručené žalovanému a odo dňa nasledujúceho začala plynúť lehota splatnosti faktúr dohodnutá v čl. IV. bod 4.3. Zmluvy na 21 dní od ich doručenia objednávateľovi, v nadväznosti na čo faktúra č. 4 sa stala splatnou dňa 08.05.2020, faktúra č. 5 dňa 20.05.2020 a faktúra č. 6 dňa 24.06.2020.

14. Okresný súd nárok žalobcu vo výške 5.856 Eur titulom ceny zmluvného plnenia realizovaného žalobcom pre žalovaného na základe Zmluvy uzatvorenej dňa 24.03.2020 v období od 26.03.2020 do 17.05.2020 v rozsahu 366 hodín krátko dojednaná hodinová sadzba 16 Eur považoval za opodstatnený. Bolo priznané aj príslušenstvo, a to úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry a bol priznaný aj nárok na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 3 x 40 Eur. K sume 2.144 Eur, vyúčtovanej faktúrou č. 4, okresný súd zamietol nárok žalobcu v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 9% ročne za deň 08.05.2020 a vo vzťahu k sume 1.696 Eur okresný súd zamietol nárok žalobcu vo vzťahu k uplatnenému úroku z omeškania vo výške 9% ročne za deň 24.06.2020, pretože v uvedené dni žalovaný ešte nebol v omeškaní so splnením peňažného záväzku voči žalobcovi.

15. Vzhľadom k prijatým záverom skutkovým a právnym okresný súd nepovažoval za potrebné, aby vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku a k ním tvrdeným skutočnostiam ohľadne pridelovania práce na predmetnej stavbe, odmeňovaní za práce, nevyplatení fakturovaných prác, postupu vyplácania za vykonané práce, odsúhlasovania súpisu vykonaných prác a spôsobu, ktorým dochádzalo k protokolárnemu odovzdávaniu diela, vypočúval na návrh žalobcu svedkov Q., L. I. a Q. K..

16. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. Z dôvodu zamietnutia žaloby len v časti uplatneného úroku z omeškania okresný súd nepovažoval za dôvodné vo vzťahu k rozhodnutiu o nároku na náhradu trov konania postupovať podľa § 252 ods. 2 CSP (poznámka krajského súdu: len chybou v písaní uvedené ust. § 252 ods. 2 CSP namiesto správneho ust. § 255 ods. 2 CSP). Z dôvodu nepatrnej miery neúspechu žalobcu vo veci okresný súd priznal žalobcovi v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu, a to v rozsahu 100%, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

17. Proti rozsudku okresného súdu vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 5.856 Eur spolu s príslušenstvom a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 120 Eur, ako aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný. Mal za to, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K inej vade konania žalovaný uviedol, že bolo nedostatočné predbežné právne posúdenie veci podľa § 181 ods. 2 CSP, z ktorého nebolo možné usúdiť, aký výrok rozhodnutia vo veci samej možno očakávať. V Zápisnici o pojednávaní konanom dňa 19. apríla 2022 sa na strane 5 uvádza iba zápis v znení: „Sudkyňa postupuje podľa § 181 ods. 2 CSP.“ Z obsahu zvukového záznamu z pojednávania konaného dňa 19. apríla 2022 podľa žalovaného možno zistiť, že sudkyňa okresného súdu pri predbežnom právnom posúdení veci prakticky uviedla iba svoj právny názor, že nejde o zmluvu o dielo, ale o zmluvu nepomenovanú, ktorú považuje za platnú, avšak z predbežného právneho posúdenia, či už na pojednávaní konanom dňa 19. apríla 2022, ani v žiadnej neskoršej fáze konania až do vyhlásenia rozsudku nebolo možné žiadnym spôsobom predvídať právne závery súdu prvej inštancie rozsiahlo uvádzané v napadnutom rozsudku okresného súdu, napríklad, že v právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným nie sú reálne uplatniteľné v zmluve použité inštitúty zmluvy o dielo s poukazom na odsek 24. odôvodnenia napadnutého rozsudku v spojení so závermi vyjadrenými v odseku 28., 29., 30. rozsudku súdu prvej inštancie. Podľa žalovaného všetky kľúčové právne závery okresného súdu, ktorými výrazne zasiahol do obsahu uzavretej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným a jej obsah svojvoľne modifikoval, zostali pre žalovaného až do vyhlásenia

napadnutého rozsudku okresného súdu celkom nepredvídateľné a žalovaný sa ani nemohol pripraviť dostatočne oponovať, keďže o takomto zamýšľanom právnom posúdení okresného súdu nemal a nemohol mať so zreteľom na doterajšiu rozhodovaciu činnosť Okresného súdu Žilina v sporoch, v ktorých je stranou žalovaný, žiadnu vedomosť. Žalovaný uviedol, že postup podľa ust. § 181 ods. 2 CSP je obligatórny, úlohou ktorého je, aby bol postup súdu pre strany a ich zástupcov predvídateľný a transparentný. Pokiaľ ide o predbežné právne posúdenie vecí, na jeho základe musí byť stranám a ich zástupcom dostatočne zrejmé, aký výrok rozhodnutia vo veci samej možno očakávať v nadväznosti na predbežné prejednanie sporu a prípravu pojednávania. Z rozhodovacej činnosti krajských súdov po nadobudnutí účinnosti CSP možno vyodiť, že vada prvoinštančného konania spočívajúca v opomenutí povinnosti podľa ust. § 181 ods. 2 CSP sa niektorými odvolacími súdmi dokonca vyhodnocuje ako znemožnenie strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, t.j. ako odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b), § 389 ods. 1 písm. b) CSP. Žalovaný poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/57/2017 zo dňa 21. novembra 2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/244/2017 zo dňa 19. decembra 2017, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/195/2017 zo dňa 14. novembra 2017, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/145/2017 zo dňa 23. júna 2018.

18. K meritorným záverom okresného súdu žalovaný uviedol, že tieto vychádzajú z celkom neprípustného výkladu Zmluvy o dielo uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v písomnej forme dňa 24. marca 2020. Okresný súd založil svoje rozhodnutie na popretí základnej zásady súkromného práva pacta sunt servanda (zmluvy sa majú dodržiavať). Napadnutý rozsudok je prejavom tzv. sudcovského aktivizmu, keď súd zasahuje nad rámec svojej právomoci do súkromných obchodno-záväzkových vzťahov a do autonómie vôle zmluvných strán, ktorá používa ústavnú ochranu a na spôsob príznačný pre spotrebiteľské právo narába so zmluvnými dojednaniaми tak, aby to bolo vo výsledku v prospech žalobcu. Žalobca nie je žiadnou slabšou stranou sporu, ale podnikateľským subjektom konajúcim tak, ako žalovaný pri výkone svojej podnikateľskej činnosti. Okresný súd podľa žalovaného zo zmluvy vyberal jemu vyhovujúce dojednania selektívne, iné zmluvné dojednania prehliadol, respektíve bez náležitého odôvodnenia ich prípadnej neplatnosti posúdil ako neuplatniteľné, ktorý zvolený postup výkladu zmluvy žalovaný považoval za extrémne sa priečiaci základným zásadám výkladu právnych úkonov podľa Obchodného zákonníka a podľa Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o zmluvný vzťah, pri viacerých možných výkladoch má prednosť ten, ktorý smeruje k zachovaniu platnosti zmluvy. Dielo podľa § 536 Obchodného zákonníka nemusí zahŕňať iba zhotovenie úplne novej veci alebo veci ako celku, pretože dielo môže spočívať aj vo vykonávaní určitej činnosti, najmä ak ide o činnosť na stavbe. Žalovaný poukázal na znenie ust. § 536 ods. 2 Obchodného zákonníka. Pokiaľ predmetom plnenia zo strany žalobcu bola montáž vodoinštalatérskych rúr na stavbe, resp. vodoinštalatérske a kúrenárske práce v zmysle čl. I. bodu 1.2. zmluvy o dielo, tak takéto plnenie podľa žalovaného nepochybne je potrebné posudzovať ako dielo podľa § 536 a nasl. ustanovenia Obchodného zákonníka. Žalovaný dal do pozornosti odvolaciemu súdu, že zmluvy o dielo s obdobným vymedzením predmetu plnenia ako v danej veci, boli posúdené Krajským súdom v Žiline ako platné zmluvy o dielo podľa § 536 a nasl. ustanovenia Obchodného zákonníka, sp. zn. 13Cob/43/2021, sp. zn. 13Cob/121/2021, sp. zn. 13Cob/176/2021 alebo sp. zn. 14Cob/31/2022. Napadnutý rozsudok okresného súdu podľa žalovaného je v rozpore s ustálenou rozhodovacou činnosťou odvolacieho súdu. Žalovaný namietal formalisticky prístup okresného súdu k výkladu zmluvy o dielo, pretože z ust. § 536 Obchodného zákonníka nevyplýva, že dielo musí byť priamo v zmluve o dielo definované podrobnými „kvantitatívnymi a kvalitatívnymi parametrami“, resp. dokonca, že k zmluve musí byť pripojená „konkrétna projektová alebo stavebno-technická dokumentácia“. Všetky tieto neadekvátne a nad rámec zákona idúce predstavy okresného súdu o údajnom náležitom vymedzení diela v zmluve o dielo sú prejavom sudcovského formalizmu a zrejme mali slúžiť na to, aby okresný súd mohol následne v ďalšom kroku selektívne pristúpiť k obsahu konkrétnych zmluvných dojednaní a prakticky celkom v zmluve odignorovať tie relevantné ustanovenia, ktoré žalobca preukázateľne nedodržel.

19. Žalovaný poukázal na odôvodnenie rozsudku okresného súdu v odseku 23.. Mal za to, že ak okresný súd medzi žalobcom a žalovaným uzavretú zmluvu o dielo vyhodnotil tak, že nespĺňa pojmové znaky zmluvy o dielo podľa ust. § 536 Obchodného zákonníka, tak potom takéto zmluva by musela byť podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatná ako celok a nároky strán by sa museli vysporiadať podľa ustanovení o bezdôvodnom obohatení. Deklarovanie zmluvy ako platnej v odseku 23. odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa žalovaného je v zjavnom rozpore so zvyškom odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď okresný súd selektívne vylúčil uplatniteľnosť viacerých inštitútov v zmluve. Pokiaľ

okresný súd jasné a zrozumiteľné dojednania zmluvy o dielo prehliadal, resp. ignoroval ich obsah, tak muselo by byť takéto dojednanie neplatné ako časť zmluvy podľa § 41 Občianskeho zákonníka. Okresný súd však v napadnutom rozsudku ani bližšie netvrdil a už vonkoncom s poukazom na žiadne konkrétne ustanovenie zákona neodôvodnil čiastočnú neplatnosť žiadneho z ním v zmluve selektívne neakceptovaných dojednaní, a preto je nutné vytknúť okresnému súdu nedostatočné a nepreskúmateľné odôvodnenie. Nie je možné, aby súd odmietal uplatniť konkrétne, jasno a určito formulované dojednania v inak podľa neho platnej zmluve bez toho, aby dostatočne vymedzil a odôvodnil ich neplatnosť. Ak sú však dojednania zmluvy platné, potom nie je možné, aby ich súd neuplatňoval. Ak by aj v danom prípade malo ísť o platnú inomínatnu zmluvu, ako uvádza okresný súd, uvedené ešte nemohlo byť dôvodom na to, aby okresný súd zo zmluvy „vyškrtal“ ako „reálne neuplatniteľné“ celé penzum zmluvne zakotvených inštitútov a postupov z dôvodu, že podľa okresného súdu sú typické pre zmluvu o dielo. Podľa žalovaného protokolárne odovzdanie a prevzatie diela, resp. jeho časti ukončené v danom vymedzenom období, a to v dvoch kalendárnych týždňoch, je predsa reálne možné a objektívne splniteľné aj v prípade, ak predmet plnenia spočíva v montáži, v tomto prípade montáži vodoinštalatérskych rúr na stavbe. „Protokolárnym odovzdaním“ diela, ktoré bolo dohodnuté v zmluve o dielo, v posudzovanom prípade sa predsa nerozumie hmotné odovzdanie predmetu diela spojené s prevodom jeho držby (tradícia), ale dvojstranný písomný právny úkon. Žalovaný poukázal na čl. VIII. zmluvy o dielo, podľa ktorého bolo povinnosťou žalobcu po ukončení časti diela vykonávanej žalobcom v príslušných dvoch kalendárnych týždňoch písomne vyzvať žalovaného na prevzatie danej časti ukončeného diela. Žalobca žalovaného nikdy na prevzatie žiadnej časti ukončeného diela nevyzval. Žalobca nedodrжал žiadne svoje zmluvné povinnosti týkajúce sa odovzdania diela, resp. jeho časti, a preto nie je možné vyvodiť záver okresným súdom, že protokolárne odovzdanie a prevzatie v danom prípade nebolo reálne uplatniteľné. Žalobca nesplnil, a to vlastným pričinením dohodnutú hmotnoprávnu podmienku vzniku práva (nároku) na zaplatenie ceny diela (jej časti) podľa čl. IV. bodu 4.2. písm. c) zmluvy o dielo, pričom žalovaný sa ohradzuje voči tendenčným úvahám okresného súdu, že „formálne nespĺnenie“ tejto podmienky „nemôže byť na ujmu žalobcu“, keď okresný súd okrem bezpredmetného tvrdenia, že konateľ žalovaného nebol na stavbe fyzicky prítomný, ktorá povinnosť mu ani zo zmluvy nevyplýva, neuviedol žiadnu okolnosť, z ktorej by vyplývalo, že žalovaný znemožnil žalobcovi túto podmienku splniť. Žalobca za súčasného stavu, keď nedošlo k protokolárnemu odovzdaniu a prevzatiu žiadnej časti diela, mohol sa voči žalovanému domáhať svojou žalobou iba prevzatia diela, resp. jeho časti a len za splnenia podmienok predpokladaných ustanovením čl. IV. bod 4.2. zmluvy o dielo by vznikol žalobcovi ako zhotoviteľovi diela nárok na zaplatenie dohodnutej ceny diela (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 28. mája 2008, sp. zn. 32Cdo 1984/2007, sp. zn. 23Cdo 799/2009 zo dňa 22. apríla 2009). Podľa žalovaného žaloba o zaplatenie časti ceny diela voči žalovanému je predčasná a nedôvodná, pretože žalobcovi nárok na zaplatenie časti ceny diela nevznikol a ani nemohol vzniknúť.

20. V ďalšej časti odvolania k hmotnoprávnym záverom žalovaný uviedol, že okresný súd neprípustným spôsobom vyložil v napadnutom rozsudku pojem „súpis skutočne vykonaných prác“ používaný v zmluve o dielo, ktorý má relevanciu vo väzbe na hmotnoprávnu podmienku vzniku nároku žalobcu na zaplatenie časti ceny diela podľa čl. IV. bodu 4.2. písm. b) zmluvy o dielo. Podľa zmluvy žalobca bol povinný predkladať žalovanému na odsúhlasenie návrh súpisu žalobcom skutočne vykonaných prác s uvedením počtu hodín riadneho vykonávania diela a žalovaným písomne odsúhlasený súpis skutočne vykonaných prác s uvedením počtu hodín riadneho vykonávania diela predstavoval hmotnoprávnu podmienku vzniku práva žalobcu na zaplatenie príslušnej časti ceny diela za dané obdobie a mal byť obligatórnou prílohou k vystavenej faktúre žalobcu. Zmluva o dielo používa pojem „súpis skutočne vykonaných prác s uvedením počtu hodín riadneho vykonávania diela“, z čoho je zrejmé, že táto listina má obsahovať jednak súpis žalobcom skutočne vykonaných prác a jednak počet hodín riadneho vykonávania týchto prác. Ak by dohodnutý podklad pre fakturáciu žalobcu mal pozostávať iba z evidencie časového rozsahu riadneho vykonávania diela, potom by bolo v zmluve o dielo celkom nadpočetné používanie pojmu „súpis skutočne vykonaných prác s uvedením počtu hodín riadneho vykonávania diela“, ale namiesto neho by postačovalo vymedziť ako podklad pre fakturáciu iba „počet hodín riadneho vykonávania diela“. Ak je určitý dokument pomenovaný ako „súpis skutočne vykonaných prác“, tak z hľadiska logického, teleologického a zaužívanej stavebnej praxe musí obsahovať popis skutočne vykonaných prác. Je nepatričné a popierajúce samotný zmysel a význam predmetných výrazov stotožňovať pojem „súpis skutočne vykonaných prác“ s evidenciou dochádzky pracovníkov na stavbe. Žalobca disponuje len žalovaným odsúhlasenou evidenciou dochádzky za jednotlivé obdobia, v ktorej však nie je uvedený žiaden súpis vykonaných prác, a to práve z dôvodu, že žalobca žalovanému nikdy žiaden návrh súpisu žalobcom skutočne vykonaných prác v rozpore so zmluvou na odsúhlasenie nepredložil. Žalobca

podľa žalovaného nespĺnil hmotnoprávnu podmienku podľa čl. IV. bodu 4.2. písm. b) v spojení s bodom 4.3. a čl. VI. bodom 6.11. zmluvy o dielo. Pokiaľ by aj žalobca splnil všetky hmotnoprávne podmienky vymedzené v čl. IV. bodu 4.2. zmluvy o dielo, čo preukázateľne nespĺnil, i v takom prípade by žaloba musela byť zamietnutá minimálne v rozsahu týkajúcom sa faktúr žalobcu č. 5, č. 6, a to vzhľadom na podmienku splatnosti v poradí druhej a každej nasledujúcej faktúry zhotoviteľa zakotvenú v čl. IV. bodu 4.3. zmluvy. Faktúra, na zaplatenie ktorej vznikol zhotoviteľovi podľa zmluvy nárok, je splatná do 21 dní od doručenia objednávateľovi; v poradí druhá a každá nasledujúca zhotoviteľom vystavená faktúra však nemôže nadobudnúť splatnosť skôr, než zhotoviteľ doručí objednávateľovi riadnu predchádzajúcu faktúru v dvoch písomných vyhotoveniach v súlade s touto zmluvou. V prípade, že faktúra vystavená zhotoviteľom nespĺňa predpísané náležitosti, objednávateľ má právo takúto faktúru bez sankcie omeškania vrátiť zhotoviteľovi, a to aj opakovane. Zhotoviteľ je následne povinný do 14 dní od vrátenia pôvodnej faktúry vystaviť novú faktúru v opravenom znení s novou lehotou splatnosti v rozsahu 21 dní od jej doručenia objednávateľovi. Zmluvné dojednanie je zrejme a nepredstavuje pre žalobcu žiadnu nadmernú administratívnu záťaž, ako tvrdil okresný súd v odseku 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Žalobcovi nič objektívne nebránilo, aby každú faktúru doručil žalovanému okrem elektronickej formy aj písomne v dvoch vyhotoveniach spolu s prílohami, čo sú jednostranné právne úkony žalobcu, na ktoré žalobca nepotrebuje žiadnu súčinnosť žalovaného ani žiadne osobitné znalosti. Je podľa žalovaného neprípustný taký zásah okresného súdu do súkromnoprávných vzťahov, ak okresný súd vyhodnocuje podmienenie splatnosti druhej a každej nasledujúcej faktúry žalobcu dorúčením riadnej predchádzajúcej faktúry s prílohami v dvoch písomných vyhotoveniach žalovanému. Zmluva nemusí doslovne kopírovať zákonnú úpravu, ale je v nej ponechaný priestor dispozícii zmluvných strán s predmetom ich práv a povinností. Dojednanie čl. IV. bodu 4.3. zmluvy nemôže predstavovať žiaden „výkon práva žalovaného, ktorý by bol v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku“, keďže v danom prípade o žiaden výkon práva žalovaného ani nejde, pretože došlo len k určeniu podmienky splatnosti druhej a každej nasledujúcej faktúry žalobcu závislej výlučne od žalobcu. Žalovaný v závere odvolania konštatoval, že podaná žaloba žalobcu je nedôvodná, predčasná a z tohto dôvodu má byť rozsudok okresného súdu zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie, alternatívne žalovaný žiadal rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokových častiach zmeniť, žalobu zamietnuť a žalovanému voči žalobcovi priznať nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

21. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 29.7.2022 (č.l. 269 spisu) bolo odvolanie žalovaného doručené žalobcovi prostredníctvom zástupcu na vyjadrenie v lehote 10 dní, ktorú možnosť žalobca do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil.

22. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ustanovenia § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalovaného a postupom bez nariadenia pojednávania za dodržania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokových častiach potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

23. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/144/2022-275 zo dňa 04.01.2023, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 07.02.2023 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

24. Na základe podaného odvolania žalovaného zo dňa 18. júla 2022 bol posudzovaný rozsudok okresného súdu v rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov žalovaného, ktorými bola napadnutá výroková časť rozsudku okresného súdu o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 5.856 Eur spolu s príslušenstvom, ako aj nahradiť náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 120 Eur v spojení so závislým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. Podľa odvolania žalovaného bolo zrejme, že odvolacie dôvody boli tak procesnoprávneho, ako aj hmotnoprávneho charakteru. Žalovaný namietal to, že okresný súd nedodrжал postup v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP, keďže z vyjadreného predbežného právneho posúdenia veci na pojednávaní konanom dňa 19. apríla 2022 nebolo možné žiadnym spôsobom predvídať právne závery okresného súdu, ktoré sú rozsiahlo uvádzané v napadnutom rozsudku. Žalovaný mal za to, že nedodržaním postupu podľa ust. § 181 ods. 2 CSP išlo o tzv. inú vadu konania, pretože okresnému súdu je potrebné vytknúť celkom nedostatočné

predbežné právne posúdenie veci, z ktorého podľa žalovaného nebolo vonkoncom možné usúdiť, aký výrok rozhodnutia vo veci samej možno očakávať, ktorý postup v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP podľa žalovaného je obligatórny, a pokiaľ dôjde k opomenutiu povinnosti súdu podľa ust. § 181 ods. 2 CSP, tak dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces. Krajský súd pre vyhodnotenie tohto odvolacieho dôvodu žalovaného považoval za potrebné v odôvodnení svojho rozsudku uviesť citáciu ust. § 181 ods. 2 CSP, podľa ktorého po úkonoch podľa odseku 1. súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu.

25. Civilný sporový poriadok v ust. § 181 ods. 2 CSP v podstatných rysoch prevzal úpravu priebehu pojednávania po prednesoch strán podľa ust. § 118 ods. 2 OSP. Pokiaľ samosudca zákonné ust. § 181 ods. 2 CSP nedodrží, nemá to žiaden priamy dosah na možnosť vylúčenia strany sporu z jej procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva. Porušenie tohto zákonného ustanovenia žiadnym spôsobom nediskvalifikuje stranu sporu, napríklad v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a podobne. Striktné nedodržanie postupu podľa ust. § 118 ods. 2 OSP, t.č. ust. § 181 ods. 2 CSP zo strany súdu nenesie so sebou dôsledok porušenia práva strany sporu na spravodlivý súdny proces. Už Ústavný súd SR k úprave ust. § 118 ods. 2 OSP konštatoval, že toto zákonné ustanovenie neukladá povinnosť súdu „naznačiť svoj predbežný právny názor“, ale upravuje iba povinnosť pri vedení pojednávania. Zo samotnej skutočnosti, že súd určitú okolnosť nevedie výslovne ako spornú, nevyplýva, že by táto okolnosť bola považovaná za nespornú. Nie je zjavným cieľom § 118 ods. 2 OSP zmeniť rozloženie bremena tvrdenia či dokazovania medzi účastníkmi konania. Skutočnosť, že ani okresný súd a ani krajský súd neupozornili sťažovateľov na to, aby preukázali určitý predpoklad, na ktorý sa má viazať určitý právny následok, nemôže znamenať, že by im, slovami sťažovateľov „odopreli ... možnosť splniť dôkaznú povinnosť... a následne uniesť dôkazné bremeno“ (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 16/2012 zo dňa 12. januára 2012). Krajský súd v súlade aj s rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR poukazuje na to, že cieľom ust. § 181 ods. 2 CSP je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Okrem toho je cieľom zrýchliť a zjednodušiť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočne dôkazy, ktoré súd nepovažuje za dôležité a nevenovala sa pozornosť bezdôvodným skutkovým tvrdeniam, ktoré sú podľa názoru súdu buď nesporné alebo právne bezvýznamné. Porušenie tohto zákonného ustanovenia však nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv. Súd až v samotnom rozhodnutí vo veci, a nie v rámci postupu podľa ust. § 181 ods. 2 CSP, vyjadrí svoj definitívny právny názor týkajúci sa konkrétnej prejednávanej veci (NS SR sp. zn. 1Obdo/92/2018). Vzhľadom k uvedenému preto nebol namieste odvolací dôvod žalovaného v tom, že zo strany okresného súdu bolo nedostatočné predbežné právne posúdenie veci podľa ust. § 182 ods. 2 CSP oproti rozsiahlu uvádzaným záverom v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu, ak krajský súd zvyrazňuje, že postup v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP, nie je možné stotožňovať s tým, ako v konečnom dôsledku mieni súd meritórne vo veci rozhodnúť a na základe akých skutkových a právnych záverov toto svoje rozhodnutie odôvodniť, pretože uvedené má miesto až v rámci meritórneho rozhodnutia. Krajský súd k významu a použitiu ust. § 181 ods. 2 CSP tak, ako to vyjadril vyššie, poukazuje na rozsiahlu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/57/2021, sp. zn. 1Obdo/92/2018, sp. zn. 4Cdo/266/2021, sp. zn. 7Cdo/279/2021, sp. zn. 1Obdo/3/2019.

26. Krajský súd sa oboznámil s postupom okresného súdu, s obsahom Zápisnice o pojednávaní zo dňa 19.04.2022, v ktorej je zaznamenaný postup podľa ust. § 181 ods. 2 CSP.

27. Krajský súd má za to, že pokiaľ by aj okresný súd nepostupoval v zmysle § 181 ods. 2 CSP, čomu nezodpovedá obsah Zápisnice o pojednávaní konanom pred okresným súdom zo dňa 19.04.2022, nemalo by to žiaden priamy dosah na možnosť vylúčenia strany sporu, v danom prípade žalovaného z jeho procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva. Striktné nedodržanie postupu v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP zo strany súdu nie je procesnou vadou konania. Krajský súd v tejto súvislosti primerane poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/43/2020 zo dňa 24. marca 2021, ods. 26 odôvodnenia. Súčasne nejde ani o taký procesný postup zo strany okresného súdu, ktorým by došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. Krajský súd vo vzťahu k námietke žalovaného o nedodržaní postupu okresným súdom v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/66/2020 zo dňa 28.

októbra 2020, ods. 31. odôvodnenia, z ktorého vyplýva „...k námietke spočívajúcej v nerešpektovaní ustanovenia § 181 ods. 2 CSP uvádza, že cieľom predmetného ustanovenia je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Okrem toho cieľom je zrýchliť a zjednodušiť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočné dôkazy, ktoré súd nepovažuje za dôležité a nevenovala sa pozornosť bezdôvodným skutkovým tvrdeniam, ktoré sú podľa názoru súdu buď nesporné alebo právne bezvýznamné. Porušenie uvedeného ustanovenia však nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv. Striktné nedodržanie postupu podľa ust. § 181 ods. 2 CSP (predtým § 118 ods. 2 OSP) zo strany súdu (spočívajúce v neuvedení, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov možno považovať za zhodné a ktoré zostali sporné, ktoré dôkazy súd vykoná a ktoré nevykoná, ako aj neuvedenie predbežného právneho posúdenia veci súdom) nemá žiaden priamy dosah na možnosť vylúčenia účastníka konania z jeho procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva. Porušenie tohto ustanovenia žiadnym spôsobom nediskvalifikuje účastníka napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a podobne. V zmysle judikatúry ÚS SR (sp. zn. IV. ÚS 16/2012) sú právny názor a hodnotiace úsudky súdu vlastné až samotnému rozhodnutiu vo veci, nie však postupu v zmysle ust. § 118 ods. 2 OSP (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/3/2016 z 22. marca 2017, sp. zn. 5Cdo/211/2013 z 13. mája 2014). Pri výkone spravodlivosti súd nesmie byť obmedzovaný tak pôvodnými predbežnými závermi o skutkovej stránke veci, ako ani prípadným vlastným predbežným právnym posúdením. Podľa názoru dovolacieho súdu dovolatelia neodôvodnene namietali, že nedodržaním procesného postupu podľa ust. § 181 ods. 2 CSP bolo porušené ich právo na spravodlivý proces.“

28. Krajský súd k neopodstatnenosti odvolacieho dôvodu žalovaného, ktorým namietal nedostatočné predbežné právne posúdenie veci v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP, primerane poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 326/2012 zo dňa 21. júna 2012, podľa ktorého „porušenie ustanovenia § 118 ods. 2 O. s. p. žiadnym spôsobom nediskvalifikuje účastníka napríklad v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy, namietat' prípadne nesprávny procesný postup prvostupňového súdu v podanom odvolaní a podobne“.

29. Krajský súd konštatuje, že pred okresným súdom nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým by bolo žalovanému znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. K tomuto záveru krajského súdu sa poukazuje aj na samotný priebeh súdneho konania, keď vo veci podaného návrhu žalobcu bolo v upomínacom konaní rozhodnuté platobným rozkazom č.k. 29Up/2071/2020-38 zo dňa 25. novembra 2020, proti ktorému platobnému rozkazu bol žalovaným podaný odpor, ktorým sa bránil tvrdením nedodržania zmluvných podmienok žalobcom. K odporu žalovaného sa vyjadril žalobca, boli doložené listiny. Na základe vyjadrenia žalobcu okresný súd výzvou vyzval žalovaného, aby sa v lehote 30 dní od doručenia tejto výzvy vyjadril a uviedol ďalšie skutočnosti, označil dôkazy. Tak žalobcovi ako aj žalovanému, s prihliadnutím aj na ich profesionálne právne zastúpenie za aplikácie Čl. 11 ods. 3 CSP bol zrejmy predmet konania, keď žalobca tvrdil splnenie podmienok pre splatnosť svojho nároku, oproti čomu bola obrana žalovaného o nedodržaní zmluvných podmienok, o predčasnosti podanej žaloby žalobcom. Žalovaný mal dané podmienky k tomu, aby účinne uplatňoval prostriedky procesnej obrany.

30. V hmotno-právnej rovine žalovaný namietal to, že prijatím skutkových a právnych záverov zo strany okresného súdu bola porušená základná zásada súkromného práva, osobitne obchodného záväzkového práva pacta sunt servanda (zmluvy sa majú dodržiavať), pokiaľ okresný súd pri vyhodnotení žalobcovho nároku nevychádzal zo zmluvne dohodnutých podmienok s konštatovaním, že v právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným neboli reálne uplatniteľné v zmluve použité inštitúty zmluvy o dielo, a preto okresný súd neaplikoval zmluvnú podmienku pre riadne ukončenie a odovzdanie diela žalovanému, ktorou bolo protokolárne odovzdanie a prevzatie diela, ako aj keď žalobcom nebol predložený súpis skutočne vykonaných prác, pokiaľ disponoval len súpisom vykonaných hodín. Žalovaný nesúhlasil s postupom okresného súdu, ktorý pri prijatí skutkových a právnych záverov, posudzovaní žalobcovho nároku a obrany žalovaného vylúčil jednotlivé inštitúty dohodnuté v zmluve o dielo medzi žalobcom a žalovaným so záverom, že zmluva medzi žalobcom a žalovaným nie je zmluvou o dielo, pretože predmetom plnenia žalobcu nebolo určité dielo identifikované v zmluve. Súčasne žalovaný poukázal aj na ustálenú rozhodovaciu činnosť odvolacieho súdu, ktorou v obdobných

sporoch, kde vystupoval žalovaný, bol zmluvný vzťah hodnotený ako zmluva o dielo podľa § 536 a nasl. ustanovenia Obchodného zákonníka.

31. Primárne krajský súd považuje za potrebné uviesť k svojej rozhodovacej činnosti, na ktorú poukazoval žalovaný v odvolaní, že v štádiu odvolacieho konania to, čo odvolateľ neurobí predmetom odvolacieho konania, sa následne nemôže stať ani predmetom posudzovania krajským súdom. Ak v obdobných sporových veciach nebol odvolací dôvod v hodnotení obsahu a typu právneho úkonu, tak zákonite k uvedenému sa ani krajský súd nevyjadroval.

32. K posúdeniu odvolacích dôvodov žalovaného a záverov okresného súdu sa poukazuje na ust. § 384 ods. 1 CSP, keď dokazovanie sa vykonáva pred odvolacím súdom len v tom prípade, ak má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Krajský súd má za to, na základe nižšie uvedených záverov, že okresný súd nedospel k nesprávnym skutkovým zisteniam v okolnostiach danej sporovej veci, avšak odvolací súd bol odlišného právneho názoru oproti názoru vyjadrenom v napadnutom rozsudku okresného súdu.

33. Na základe odvolania žalovaného nie je možné vylúčiť postup súdu, ktorý na základe povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti vyhodnocuje zmluvný vzťah, ktorý sa stáva základom posúdenia dohodnutých práv a povinností medzi sporovými stranami. Zákonite súd na základe podanej žaloby, obrany druhej sporovej strany posudzuje zmluvný vzťah a z tohto posúdenia vyvodí závery. Ide o zákonný postup súdu, a pokiaľ vo výsledku tohto zákonného postupu sporová strana so závermi okresného súdu nesúhlasí, uvedené sa na základe odvolania stáva predmetom posúdenia.

34. Z predloženej Zmluvy o dielo Číslo 05/03/2020 uzavretej podľa § 536 a nasl. ustanovenia Obchodného zákonníka zo dňa 24.03.2020 vyplynulo, že žalovaný bol objednávateľ a žalobca zhotoviteľ (ďalej len „Zmluva“).

35. Podľa čl. I. bodu 1.2. Zmluvy bolo dohodnuté, že jej predmetom je vykonanie vodoinštalátorských a kúrenárskych prác v rozsahu vymedzenom v tejto Zmluve, vrátane jej príloh. Dielo sa uskutočňuje pre objednávateľa ako subdodávka; objednávateľ uskutočňuje stavbu pre hlavného objednávateľa, ktorým je Baumontage Group GmbH, Herzog Heinrich Str. 1, 094 96 Marienberg, Deutschland (ďalej len „Hlavný objednávateľ“).

36. V zmysle ust. § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

37. Krajský súd na rozdiel od záveru okresného súdu v spojení s vymedzením predmetu Zmluvy, ktorou bolo vykonanie vodoinštalátorských a kúrenárskych prác, má za to, že ide o zmluvný vzťah podľa ust. § 536 a nasl. ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže týmto zmluvným typom sa majú pokryť druhoivo určené činnosti smerujúce k výsledku činnosti. Podľa krajského súdu zmluvný vzťah mal vymedzený predmet plnenia vyjadrením druhoivo činností smerujúcich k vyjadrenému predmetu diela, a to vykonanie vodoinštalátorských a kúrenárskych prác, pre ktorý predmet diela bola dohodnutá cena hodinovou sadzbou v sume 16 Eur. Žalobca k zmluvne dohodnutému predmetu plnenia, zmluvne dohodnutej cene 16,- Eur/hod. predložil k faktúre č. 4, č. 5, č. 6 súpis vykonaných prác - evidencia dochádzky za týždeň od 26.03.2020 do 14.04.2020 celkom 134 hodín, od 15.04.2020 do 30.04.2020 celkom 126 hodín a od 02.05.2020 do 17.05.2020 celkom 106 hodín, ktorá evidencia dochádzky za týždeň označená ako súpis vykonaných prác bol žalovaným odsúhlasený. Takýmito listinami predloženými žalobcom a žalovaným odsúhlasených podľa názoru krajského súdu splnil žalobca dôkaznú povinnosť a preukázal zmluvne dohodnutú cenu plnenia odsúhlasenú žalovaným, a preto pokiaľ okresný súd žalobe vyhovel, tak jeho rozhodnutie bolo vecne správne z uvedených záverov a zhodnotení vyjadrených krajským súdom v odôvodnení tohto rozsudku. Krajský súd má za to, že pokiaľ sa aj v zmluve o dielo poukazuje na súpis vykonaných prác písomne odsúhlasený objednávateľom, tak uvedené nevyklučuje to, že žalobca predložením samotným žalovaným odsúhlaseného rozsahu vykonaných hodín preukázal základ a výšku žalobného nároku zmluvne dohodnutého oceňovania plnenia hodinovou sadzbou ceny diela 16 Eur. Zmluvne druhoivo vymedzené činnosti vodoinštalátorských a kúrenárskych prác vyúsťujúcich do výsledku týchto činností, ktorým zodpovedala zmluvne dohodnutá hodinová sadzba ceny diela 16,- Eur, za dôkazného stavu v tejto konkrétnej veci odsúhlaseného počtu hodín vykonávaných zmluvne druhoivo vymedzených činností zo strany žalovaného ako objednávateľa, tieto súpisy predstavovali dostatočný

podklad pre preukázanie žalobcovho nároku voči žalovanému, jeho splatnosti, ak tento odsúhlasený súpis hodín bol súčasťou faktúr, ktoré boli podľa výsledkov dokazovania doručené žalovanému elektronicky, ktorá forma je zachovaním písomnej formy v zmysle ust. § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka tak, ako to uviedol okresný súd v odseku 32. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Vzhľadom k zmluvne vyjadrenému protokolárnemu odovzdaniu diela, súpisu skutočne vykonaných prác krajský súd v pomeroch danej sporovej veci v zmysle výsledkov vykonaného dokazovania má za to, že pre preukázanie žalobcovho nároku k druhovému vymedzeniu diela vo vykonávaní vodoinštalatérskych a kúrenárskych prác v spojení s cenou takto vymedzeného diela, u ktorého hodinová sadzba ceny diela bola 16,- Eur, boli postačujúce listinné dôkazy o žalovaným odsúhlasenom súpise hodín vykonávania druhovo zmluvne vymedzených činností, vodoinštalatérskych a kúrenárskych prác ako predmetu diela, za súčasného preukázania doručenia faktúr žalovanému.

38. Krajský súd uvádza, že okresný súd vecne správne skonštatoval dôvodnosť žalobcovho nároku o zaplatenie 5.856 Eur, splatnosť nároku žalobcu, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 5.856 Eur spolu s príslušenstvom, a to 9 % úrokom z omeškania ročne, ako aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 120 Eur potvrdený ako vecne správne rozhodnutie, hoci na základe posúdenia zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným krajským súdom ako zmluvy o dielo. Rozsudok okresného súdu bol potvrdený aj v závislom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania, ktorý bol vecne správny. Podľa odvolacích dôvodov žalovaného neboli zistené okolnosti na zrušenie a vrátenie rozsudku okresnému súdu, ani na zmenu rozsudku okresného súdu v napadnutých výrokových častiach. Krajský súd zvyrazňuje, vzhľadom k obdobným sporovým prípadom, v ktorých vystupuje žalovaný, že každá vec je hodnotená a posudzovaná so zreteľom na okolnosti tej-ktorej sporovej veci, a preto závery rozhodnutia aj krajského súdu ako odvolacieho súdu nie je možné bez ďalšieho paušálne aplikovať na iné obdobné sporové prípady.

39. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému v odvolacom konaní nevznikli trovy, pokiaľ sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril, preto krajský súd rozhodol tak, že žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.